

Еденія: У місті майбутнього

"Еденія: У місті майбутнього" – виставка, яка отримала назву від утопічної новели, опублікованої мовою їдиш Калменом Зінгманом у Харкові в 1918 р. Майже через сто років після публікації художник Євгеній Фікс зібрав міжнародну групу сучасних художників, запропонував їм прочитати цю новелу і створити мистецьку роботу – ніби з музею уявного міста Еденії. Ця виставка представляє різні бачення художників – як запрошення подивитися на свої мрії з різних боків та відстаней, помічаючи їхні кольори, інтонації, форми та ритми.

Еденія Зінгмана (проекція Харкова на 25 років в майбутнє) – це місто, в якому людей перевозять летючі автобуси, де фонтани регулюють температуру повітря і цілий рік тримають її на комфортному рівні, де етнічні спільноти живуть поруч у злагоді та мирі. Головний герой, що повернувся до свого рідного міста з Палестини, відвідує художній музей, де він "подивився гіпсові скульптури Кріценштейна, Лісі-Ціпі, вироби із золота. На верхньому поверсі він зачинив за собою двері й довго-довго дивився, дивився й думав, думав і загубився у своїх думках..."

У час, коли багато українців все ще розділені на тих, хто ідеалізує радянське минуле як золоту епоху соціальної справедливості, і тих, хто ідеалізує Євросоюз як обіцяну майбутню утопію, виставка "Еденія: У місті майбутнього" (що бере початок з новели, написаної мовою, яка майже зникла з України) пропонує глядачам роздивитися багатокультурну історію країни та її ранньорадянські мрії/жахи з огляду на нинішні політичні виклики та можливості. Ми пропонуємо відвідувачам критично подумати про звабливість та комфортність утопічної мрії і разом з тим згадати те, що було вчинено в минулому заради перетворення ідеального образу суспільства в реальність. Скільки з цих мрій та аргументів ми досі повторюємо сьогодні?

У той же час ми визнаємо утопічний характер самого проекту сучасного мистецтва в XXI ст., де видимість (як розкриття або одкровення) заступила місце візіонерських проектів минулого.

Куратори: Лариса Бабій (Україна / США) та Євгеній Фікс (США / Росія).

Художники:

Іфеома Аняеджі (Нігерія)

Бабі Бадалов (Франція / Азербайджан)

Тетяна Григоренко (США / Франція)

Ікатеріні Ґегісян (Великобританія / Греція)

Саша Дедос (Україна)

Креольський центр (Руфі Дженрбекова і Марія Вільковиська)

(Казахстан)

Микита Кадан (Україна)

Капані Кіуанґа (Франція / Канада)

Колектив Конкретних Дат (Україна)

Куранді Кац (Італія / Канада)

Юрій Лейдерман (Україна / Німеччина)

Микола Рідний (Україна)

Хаїм Сокол (Росія / Ізраїль)

Агнес Турнауер (Франція / Швейцарія)

Архітектор експозиції: Іван Мельничук (Україна)

Видавничий партнер: ШТАБ (Школа творчої актуалізації майбутнього)
(Киргизстан)

Виставка організована за підтримки Asylum Arts

Особлива подяка Др. Геннадію Естрайх

Час роботи: вівторок – неділя, 12.00 – 20.00

ЄрміловЦентр

Харків, Майдан Свободи, 4 (головний корпус ХНУ ім. В. Н. Каразіна, вхід з боку Клочківського узвозу)

Під час виставки відбудуться публічні події, серед яких – кураторські екскурсії, зустрічі з художниками, розмова з американським істориком Мейгіл Фавлер (Mayhill Fowler), яка вивчає ранню історію культури УРСР і є автором книги "Beau Monde on Empire's Edge: State and Stage in Soviet Ukraine". Більше інформації: yermilovcentre.org

Про кураторів:

Євгеній Фікс народився у Москві у 1972 р., з 1994 р. живе та працює в Нью-Йорку. В своїй мистецькій практиці (роботи, виставки, книжки) він досліджує репресовані мікро-історичні наративи, що проявляють складні стосунки між соціальними історіями заходу та країн радянського блоку в ХХ ст. Більше інформації: <http://yevgeniyfiks.com/>

Лариса Бабій народилася в США в 1980 р., з 2005 р. живе та працює в Києві. Незалежна кураторка, авторка, перекладачка. У центрі її роботи – репрезентація українського сучасного мистецтва в англomовному світі, організація проектів сучасного мистецтва в Україні (часто у співпраці з художниками) та критичний дискурс про умови, в яких сьогодні існує культура.